

[Arne Bjerregaard]

lighed på bedste måde ved at styre politikken hurtigere frem mod økonomisk balance.

Enhver begyndelse er svær, men nu er begyndelsen altså gjort, og i kristeligt folkeparti erkender vi blankt, at vi har en positiv økonomisk udvikling. Opgaven er så at fastholde den, ikke i et år eller to, men i op til ti år. Det kræver politisk styrke.

Derfor er det stadig væk af væsentlig betydning for os, at socialdemokratiet igen tør kere sig lidt mere om statens ve og vel end om socialdemokratiets ve og vel. Derfor må jeg sige, at det er med stor glæde, jeg og kristeligt folkeparti konstaterer, at socialdemokratiet ville være med i den store skattereform, hvis detaljer man kan synes mere eller mindre godt om, og hvis indkøringsfase administrativt nok kan volde besværligheder, men som dog i sit politiske og skattepolitiske sigte har en bestemt linje, som ikke så let nu kan brydes, fordi der er så stort et flertal bag. Dette har væsentlig betydning for den økonomiske udvikling.

Sidste år tillod jeg mig til slut at sige, at kristeligt folkeparti erkendte, at der kun var økonomisk plads til et jævnt og muntert liv i mange år frem i tiden, hvilket visse herinde, som mener at have bedre løsninger, tog særdeles ilde op. Jeg mener dog trods alt, at jeg stadig væk har ret. På den anden side mener jeg, at dette kræver, når vi erkender dette, at vi bruger mulighederne ret ved at fastholde og udvikle det enkelte menneskes virkelyst og virketrang, fastholde det enkelte menneskes frihedsrettigheder, frihedsret, samtidig med at vi udfordrer til større fællesskab, og så på det økonomiske område.

Af omstændighederne føler jeg mig til slut nødt til – jeg havde nær sagt af moralske grunde – at omtale et enkelt punkt i finanslovsforslaget, som ikke så meget har med penge at gøre, selv om det koster penge i stort tal, nemlig flygtningespørgsmålet.

Når man har fået flygtninge på lidt nærmere hold, når de ikke længere blot er tal i en flygtningestatistik, men mennesker, man kender, mennesker af kød og blod med tro og håb og forventning om en smule medmenneskelighed her i landet og måske engang i deres eget land, så kan man komme i et alvorligt dilemma over for disse mennesker, for udlændingeloven har givet nogle af os alvorlige problemer. Når jeg siger dette, er det, fordi jeg noterer mig tingenes tilstand i

Tyskland i 1930'erne, hvor Danmark modvilligt modtog jøderne fra Tyskland.

I dag står vi med kristne flygtninge fra Iran, som vi sender hjem til et land, hvis metoder ligner nazismens mod jøderne i 1930'erne. Hvad gør de mennesker, der kender dem? Hvad gør jeg, der kender dem? Skal det være historiens ord: jeg var fremmed, og I tog ikke imod mig, eller skal de og jeg overholde den juridiske lov? Jeg er nødt til at spørge: hvad mener dette ting? Hvad mener statsministeren, som sagde, at vi skulle tage vel imod dem? Hvad mener justitsministeren, hvad mener dette ting? Vi står i al fald – nogle står – i et umuligt valg, medens andre altså trods krisetider og dårlige tal kan fejre deres glade jul. Jeg spørger bare: hvad gør vi? Er der dog ikke en smule kortvarig amnesti, en smule medmenneskelighed og forståelse over for den forfølgelse?

Pia Kjærsgaard (FP):

Vi står over for et valg, ikke et folketingsvalg, men et valg mellem nye direkte skatter og indirekte skatter og begge dele, hvis regeringen fortsætter den linje, den har startet på.

Regeringens optimistiske toner har vist sig at være falske, og førsteviolinen har glemt at stemme sit instrument. De falske toner har lydt ud over landet: her går det godt, for ih, hvor er vi gode! Men ekkoet er ved at forstumme. Selv den største regeringsoptimisme har indset, at regeringens økonomiske politik ikke har været tilstrækkelig. Virkelige besparelser har vi overhovedet ikke set fra denne regerings side.

Foranlediget af de dårlige handelstal måtte regeringen ændre holdning og se realiteterne i øjnene. Alt for længe har man undladt at kigge sine egne fejltagelser efter i sømmene, men har gang på gang udtalt, at man vil vente på næste måneds tal. Økonomiminister Anders Andersen har tappert forsvaret situationen, og statsministeren har suppleret sin minister godt, godt hjulpet på vej af TV, hvor man så beredvilligt stillede sendetid til rådighed for, at statsministeren kunne demtere, at regeringen pånsede på nye milliardindgreb få dage før kommunalvalget. Kommunal- og amtsrådsvalget skulle overstås, og straks efter kom regeringens indgreb